

Лукін Сергій Юрійович,
к.е.н., доц.,
директор закладу післядипломної освіти
«Регіональний центр підвищення кваліфікації Київської області»,
м. Київ
ORCID 0000-0001-6516-5605

УДК 330.341.46(1-22)

doi 10.34213/db.20.01.14

ЗДІЙСНЕННЯ Е-УРЯДУВАННЯ У ПУБЛІЧНОМУ ПРОСТОРИ

Статтю присвячено вивченню публічного простору та розвитку е-урядування. Здійснено аналіз впровадження державних програм розвитку е-урядування. Визначено, що для створення ефективного публічного простору та розвитку е-урядування важливою складовою залишається його безпека (недопущення урядами поширення приватної інформації про громадян, захист їхніх персональних даних, легкість і доступність інформаційного суспільства, формування цифрової грамотності та багато інших аспектів). Описано механізм здійснення аналізу е-урядування за такими ключовими показниками: організаційний потенціал та технічна інфраструктура; інформаційна наповненість офіційних вебсайтів; використання інструментів електронної участі; доступ до публічної інформації у формі відкритих даних; доступ до адміністративних послуг в електронній формі; впровадження систем електронного документообігу. В публічному просторі, в якому на високому рівні розвивається е-урядування, ключовими залишаються питання демократичних принципів, де у населення різних вікових груп є можливість доступу до відкритих даних та ведення ефективного діалогу між населенням, владою та бізнесом, а прийняті рішення представників місцевих органів влади, які пов'язані із добробутом та безпекою населення, повинні бути відкритими та прозорими.

Ключові слова: публічне управління; електронне урядування; е-демократія; е-уряд; інформаційно-комунікаційні технології.

Постановка проблеми у загальному вигляді. Досліджуючи публічний простір з позиції розвитку е-урядування в Україні та спираючись на досвід європейських країн, ми можемо виокремити значну кількість наукових підходів та ефективних практик для розвитку соціально-економічної сфери населення європейських країн та України.

Сьогодні ми не можемо собі уявити вирішення операційних питань та комунікації без Інтернету, технічних носіїв та пристроїв. Розпочатий більше ніж 15 років тому курс інформатизації дозволив зробити значно комфортнішим нашу соціальну, економічну та інші сфери.

У процесі розвитку технологій е-участі у громадян з'являються такі нові можливості участі в суспільно-політичному процесі та публічному просторі, як

підвищення рівня інформованості про актуальні суспільні проблеми, посилення зворотного зв'язку з урядовими інституціями, вплив на формування порядку денного і процес прийняття суспільно-політичних рішень. Це підвищує рівень довіри громадян до держаних інституцій і дозволяє досягати прозорості їхньої діяльності. Механізм формування онлайн-спільнот забезпечує планування та реалізацію громадянських ініціатив і проектів колективних дій у публічному просторі. Цей механізм заощаджує ресурси на суспільну мобілізацію і розширює межі прямої демократії, за якої громадяни можуть самостійно і на принципах самоорганізації брати участь не тільки в ініціюванні, розробленні та прийнятті суспільних і політичних рішень, але й у реалізації їх як на місцевому, так і на загальнонаціональному рівні, а також в улаштуванні заходів, що впливають на органи влади та інші відповідальні організації [5, с. 97–101].

Мета статті – розглянути теоретичні підходи та проаналізувати діючі державні програми розвитку е-урядування в публічному просторі.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Поняття «публічного простору» досліджували у своїх працях В. Бакуменко, В. Бодров, В. Гошовська, В. Колтун, В. Корженко, О. Коротич, Т. Пахомова, Я. Радиш, В. Скуратівський, Ю. Сурмін, О. Сушинський та інші вчені з позиції вивчення взаємозв'язку публічного простору та публічної політики, розвитку громадянського суспільства та розвитку територіальних громад.

Виклад основного матеріалу. Розвиток е-урядування у багатьох країнах світу та обговорення основних його напрямків розвитку розпочався з ухвалення Женевської декларації принципів «Побудова інформаційного суспільства – глобальне завдання в новому тисячолітті» та Женевського плану дій, які були підписані у грудні 2003 р.

Так, у ст. 51 Женевської декларації зазначено, що використання і розгортання інформаційно-комунікаційних технологій (далі – ІКТ) слід спрямовувати на створення вигод в усіх аспектах нашого повсякденного життя. Розвиток ІКТ потенційно важливий для урядової діяльності і послуг, охорони здоров'я та інформації про здоров'я, освіти і професійної підготовки та

підвищення кваліфікації, зайнятості, створення робочих місць, підприємництва, сільського господарства, транспорту, захисту довкілля й управління природними ресурсами, запобігання катастрофам, культури, для сприяння подоланню бідності та інших погоджених цілей розвитку. ІКТ повинні також сприяти моделям сталого виробництва і споживання і зменшенню традиційних бар'єрів, даючи можливість усім одержати доступ на місцеві і світові ринки більш справедливим способом. ІКТ повинні бути дружніми для користувачів, доступними для всіх, прийнятними за ціною, пристосованими до місцевих мовних і культурних потреб та підтримувати сталий розвиток. Для цього місцеві органи влади повинні відігравати основну роль у наданні послуг ІКТ на благо свого населення [2].

Отже, для розвитку е-урядування в публічному просторі різних країн важливим є формування сприятливого інформаційного середовища на національному і міжнародному рівнях. ІКТ слід застосовувати як важливий інструмент належного урядування. Адже верховенство права, поряд з підтримуючою, прозорою, спрямованою на конкуренцію, технологічно нейтральною й передбачуваною політичною і регуляторною базою, що враховує національні особливості, необхідні для створення орієнтованого на інтереси людей інформаційного суспільства. Державні органи повинні втручатися в певних випадках для коригування складних питань ринкових механізмів, підтримки добросовісної конкуренції, залучення інвестицій, сприяння розвитку інфраструктури ІКТ, максимального використання економічних і соціальних благ, слугування національним пріоритетам.

Динамічне і сприятливе міжнародне середовище, що сприяє залученню прямих іноземних інвестицій, передачі технологій і міжнародному співробітництву, зокрема у сферах фінансів, заборгованості й торгівлі, а також повна й ефективна участь країн, що розвиваються, у прийнятті рішень на світовому рівні є життєво важливими компонентами національних зусиль у сфері розвитку ІКТ.

ІКТ є важливим чинником, що дає змогу зростання через приріст ефективності і збільшення продуктивності, зокрема малими та середніми підприємствами (МСП). Стосовно цього розвиток інформаційного суспільства важливий для економічного зростання на широкій основі як у розвинених країнах, так і в таких, що розвиваються. Слід заохочувати зумовлений ІКТ приріст продуктивності та застосування інновації у секторах економіки. Справедливий розподіл благ сприяє подоланню бідності й соціальному розвитку.

Також захист інтелектуальної власності є важливим для заохочення інновацій і творчості в інформаційному суспільстві; водночас широке поширення, розповсюдження і спільне використання інформації є важливим для заохочення інновацій і творчості. Полегшення осмисленої всіма участі в питаннях інтелектуальної власності та спільне використання знань за допомогою повного інформування і підвищення компетентності є одним з основних елементів відкритого для всіх інформаційного суспільства.

Сталому розвитку в інформаційному суспільстві можна найбільше сприяти, коли зусилля і програми, які стосуються ІКТ, будуть повністю інтегруватися в національні та регіональні стратегії розвитку [2].

Для створення ефективного публічного простору та розвитку е-урядування важливою складовою залишається його безпека (недопущення урядами поширення приватної інформації про громадян, захист їхніх персональних даних, легкість і доступність інформаційного суспільства, формування цифрової грамотності та багато інших аспектів).

Відповідно до Женевського плану дій інформаційно-комунікаційні технології повинні бути спрямовані на підтримку сталого розвитку у сферах публічного управління та адміністрування, бізнесу, освіти і професійної підготовки, охорони здоров'я, зайнятості, довкілля, сільського господарства і науки в рамках національних електронних стратегій.

У публічному просторі, в якому на високому рівні розвивається електронне урядування ключовими залишаються питання демократичних

принципів, де у населення різних вікових груп є можливість доступу до відкритих даних та ведення ефективного діалогу між населенням, владою та бізнесом, а прийняті рішення представників місцевих органів влади, які пов'язані з добробутом та безпекою населення повинні бути відкритими та прозорими.

Існують три основні типи стратегій держави щодо процесів розбудови інформаційного суспільства та впровадження електронного урядування, а саме:

- невторчання, що робить основними рушійними силами ринкові процеси самоорганізації та саморозвитку;
- централізоване управління та регулювання;
- раціональне поєднання державного управління і самоорганізації та саморозвитку [1].

Експертами ООН щороку визначається індекс розвитку е-урядування у світі. Здійснюється моніторинг у 193 країнах світу з питань е-урядування. Рейтинг країн формується на основі загального індексу, який складається з вебприсутності органів влади (а саме наявності онлайн-послуг); телекомунікаційної інфраструктури та людського капіталу).

За методикою оцінки рівня розвитку е-урядування у країнах ЄС враховуються такі контрольні показники:

- організаційний потенціал та технічна інфраструктура;
- інформаційна наповненість офіційних вебсайтів;
- використання інструментів електронної участі;
- доступ до публічної інформації у формі відкритих даних;
- доступ до адміністративних послуг в електронній формі;
- впровадження систем електронного документообігу.

Для проведення аналізу розвитку інформаційного суспільства у різних країнах використовуються міжнародні індекси, які відображають стан розвитку інформаційного суспільства. Даний аналіз проводиться один раз на два роки. За останніми даними у світових рейтингах E-Government Development Index Україна зайняла 82 місце згідно з останнім дослідженням ООН (United Nations E-government Survey 2018) щодо розвитку е-урядування. За показниками Світового

рейтингу Open Data Barometer у 2018 р. Україна посіла 17 сходинку у світі у сфері відкритих даних, та друге місце за темпами розвитку за чотири роки [3].

За показниками Global Open Data Index – 31 місце у 2018 р. у рейтингу відкритих даних. Індекс мережевої готовності – 64 місце у 2016 р. у рейтингах Networked Readiness Index [12].

Також Україна піднялась на 7 позицій за глобальним індексом інновацій (The Global Innovation Index) та посіла 43 місце у 2018 р. [6]. Хоча у 2017 р. за Індексом розвитку ІКТ (ICT Development Index) Україна займала 79 місце у 2017 р. ICT Development Index. Індекс розвитку ІКТ – 79 місце у 2017 р. [7].

В Україні моніторинг розвитку е-урядування проводиться групою неурядових організацій на чолі з Асоціацією міст України, включаючи Асоціацію органів місцевого самоврядування «Міста електронного урядування України», ГО «Європейський діалог», ВГО «Громадянська мережа «ОПОРА». Метою дослідження є визначення рівня використання засобів е-урядування в діяльності органів місцевого самоврядування для забезпечення інформування населення, сприяння прозорості місцевої політики та протидії корупції, якості надання адміністративних послуг, залучення громадськості до суспільно-політичних процесів [1; 4; 7].

Найбільш популярними серед населення України є такі електронні послуги, що сприяють розвитку публічного простору та відкритості й прозорості демократичних принципів у суспільстві. Серед них: eID: ЕЦП, Mobile ID, Bank ID, pass, E-services, Standards interoperability, Open data, Open BUDGET, E-democracy, Infrastructure, G-Cloud, GIS, Security, Virtual money, E-procurement Prozorro, E-Taxes, e-customs, E-Justice, e-court, E-Рада, E-health, E-Agro, EcoDATA program, E-education, E-tourism, E-social, SMART infrastructure, Smart city [3].

Наразі на Урядовому порталі доступні 118 електронних послуг, користування якими минулого року зросло втричі, Україна має одні з найшвидших у світі темпи відкриття даних, понад 5 000 електронних

документів щодня пересилається між державними органами – ці та інші досягнення у сфері е-урядування [9].

Найважливішим напрямом у сфері е-урядування є електронні послуги, тому що саме вони стосуються кожного громадянина, комфорту населення та розвитку публічного простору та ефективної комунікації між населенням, представниками державних установ і організацій та бізнесом. Одним із головних завдань було впровадження 100 електронних послуг до кінця 2018 р. До затвердженого Урядом переліку увійшли найбільш пріоритетні послуги з боку бізнесу та громадян. Послуги, які б мінімізували корупційні ризики. Цього результату досягнуто, і наразі на Урядовому порталі, який слугує «єдиним вікном» доступу до всіх онлайнпослуг, вже є 118 електронних послуг. Серед них – такі суспільно важливі, як оформлення допомоги при народженні дитини, послуги з реєстрації бізнесу, послуги в земельній та будівельній сферах. У 2019 р. також були запущені важливі набори електронних послуг для водіїв та перевізників, доступні відповідно в електронних кабінетах перевізника та водія. Ці послуги вже користуються значним попитом.

У 2018 р. рівень користування електронними послугами в Україні зріс утричі. У 2019 р. було запроваджено 50 електронних послуг, які стосувалися виробництва ліків, водовідведення, послуг будівництва, оформлення водійських посвідчень тощо.

Комфортною для населення є електронна послуга «Е-малятко». Вона об'єднала в собі дев'ять адміністративних послуг. Більш масовому користуванню електронними послугами буде сприяти розповсюдження доступних та надійних засобів електронної ідентифікації, зокрема наприкінці минулого року українцям став доступний сервіс мобільної ідентифікації (за допомогою програми MobileID).

Окремо слід наголосити на важливості запровадження для розвитку публічного простору України електронної програми, спрямованої на ефективну взаємодію уряду і громадян. Так, програмою «Digital by Default» передбачено здійснення адаптації українського законодавства до процесів цифровізації.

Ще один важливий напрям діяльності у сфері е-урядування – впровадження електронного документообігу в органах влади. В Україні до системи електронної взаємодії органів виконавчої влади було підключено 193 органи влади, установи та організації. Відтак електронна міжвідомча взаємодія на сьогодні впроваджена у 673 організаціях. Щоденно в системі пересилається близько 5 400 електронних документів.

Уже чотири роки поспіль в Україні активно розвивається сфера відкритих даних. І щороку важливість та популярність цієї сфери в суспільстві тільки зростає. У 2018 р. Україна посіла 17 сходинку у світі у сфері відкритих даних, та друге місце – за темпами розвитку за чотири роки. Про це свідчить звіт світового рейтингу Open Data Barometer.

У 2018 р. українцям відкрилися найбільш очікувані набори даних, починаючи від транспортної сфери і закінчуючи даними місцевих бюджетів. Так, відомості від МВС про зареєстровані транспортні засоби стали одними з найпопулярніших, оскільки демонструють реальний стан авторинку України. На їх основі були створені корисні онлайн-сервіси, якими громадяни вже скористалися понад мільйон разів. Також за допомогою програми «opendatabot» можливим є відслідковування штрафів за порушення правил дорожнього руху, переліку об'єктів, які знаходяться під арештом та ін.

Окремої уваги заслуговують дані щодо ліцензій на пасажирські та вантажні автоперевезення, які також стали доступними українцям минулого року. Тепер за кілька секунд кожен охочий за номером транспортного засобу може перевірити наявність відповідної ліцензії таксі, автобуса чи маршрутки і на базі цих знань вирішувати, чи довіряти своє життя такому перевізнику.

Важливою стала ініціатива Міністерства фінансів, за якою на порталі openbudget.gov.ua почали публікувати дані 9 683 місцевих бюджетів. Завдяки цьому кожен українець може контролювати використання бюджетних коштів на рівні області й навіть на рівні села.

Контрольні державні органи відкрили дані про понад 143 тис. перевірок бізнесу, які заплановані на 2019 р. [8]

Якщо аналізувати різні наукові підходи до терміна «електронне урядування», то С. Янсен і Б. Пріддат його трактують як:

– «віртуалізацію» держави у вигляді «one-stop-non-stop» – пропозиції (де one-stop – фаховий термін, який означає державні або комунальні службові послуги на одному робочому місці для громадян). «Non-stop» – надання послуг протягом 24 годин, якщо це можливо за допомогою Інтернету), цифрових інтегрованих персоналізованих і постійно доступних сервісів/процесів (G2C – government to citizen), а також електронної демократії (eDemocracy) [11].

Державна політика впровадження е-урядування в публічному просторі держави повинна обов'язково будуватись на системі таких принципів:

- прозорість і відкритість влади;
- конфіденційність та інформаційна безпека;
- єдині технічні стандарти і взаємна сумісність;
- орієнтованість на інтереси і потреби споживачів послуг;
- підконтрольність та підзвітність органів влади громадянам та суспільству [4, с. 110–116].

Наприклад, серед ефективних державних програм, реалізованих в нашій країні для населення та розвитку публічного простору територій, на нашу думку, є такі сучасні проекти, як: «Дія», «Дія. Цифрова освіта», «Дія. Бізнес», «Безпека дітей в інтернеті», «Е-резиденство».

Відповідно до ключових завдань спрямованих на розвиток е-урядування, Міністерство цифрової трансформації України забезпечує:

- формування та реалізацію державної політики у сфері цифровізації, цифрової економіки, цифрових інновацій, електронного урядування та електронної демократії, розвитку інформаційного суспільства;
- формування та реалізацію державної політики у сфері розвитку цифрових навичок та цифрових прав громадян;
- формування та реалізацію державної політики у сфері відкритих даних, розвитку національних електронних інформаційних ресурсів та

інтероперабельності, розвитку інфраструктури широкосмугового доступу до Інтернету та телекомунікацій, електронної комерції та бізнесу;

– формування та реалізацію державної політики у сфері надання електронних та адміністративних послуг;

– формування та реалізацію державної політики у сфері електронних довірчих послуг;

– формування та реалізацію державної політики у сфері розвитку ІТ-індустрії;

– виконання функцій центрального засвідчувального органу шляхом забезпечення створення умов для функціонування суб'єктів правових відносин у сфері електронних довірчих послуг [9].

Застосування ІКТ розглядається як основа сталого розвитку практично всіх елементів соціальної інфраструктури, а саме: електронне урядування (е-урядування), електронний уряд (е-уряд), електронна комерційна діяльність (е-комерція), електронне навчання (е-навчання), електронна наукова діяльність (е-наука), електронна охорона здоров'я, електронна зайнятість (е-зайнятість), електронна охорона довкілля, електронне сільське господарство та ін.

Висновки. Аналіз теоретичних наукових джерел та діючих програм засвідчує, що не існує єдиної успішної програми розвитку е-урядування та е-демократії. Кожна стратегічна програма чи план мають бути індивідуальними і враховувати специфічні особливості кожної країни або регіону. Для більшості країн світу розвиток е-урядування та е-демократії є одним із національних пріоритетів і розглядається як загальнонаціональне завдання. Інформаційно-комунікаційним технологіям відводиться роль необхідного інструменту соціально-економічного прогресу, одного з основних чинників інноваційного розвитку економіки. Е-урядування та е-демократія дозволяють найбільш ефективно і в стислі терміни: підвищити національну конкурентоспроможність у високоінтелектуальних сферах праці; підвищити якість життя громадян; сприяти становленню відкритого демократичного суспільства. Проведені дослідження дозволили визначити систему механізмів розвитку е-урядування з п'яти груп: механізми безпеки в інформаційному просторі, механізми

е-взаємодії, механізми надання е-послуг, механізми е-демократії та відкритого уряду. Для кожної групи визначено детальна класифікація механізмів забезпечення е-урядування. Характерною особливістю наданої структури механізмів є їх взаємопов'язаність, що визначає системний та комплексний підхід до запровадження механізмів е-урядування.

Список використаних джерел

1. Дзюба С. В., Жилияєв І. Б., Полумієнко С. К., Рубан І. А., Семенченко А. І. Електронне урядування. Опорний конспект лекцій / за ред. А. І. Семенченка. Київ, 2012.
2. Женевська декларація принципів «Побудова інформаційного суспільства – глобальне завдання в новому тисячолітті». URL: https://informationsociety.wordpress.com/basics/wsis_outcomes/dp (дата звернення: 17.03.2020).
3. Портал розвитку ІКТ та Е-урядування України. URL: <https://eukraine.org.ua/ua/pro-nas> (дата звернення: 17.03.2020).
4. Клімушин П. С., Спасібов Д. В. Механізми електронного урядування в інформаційному суспільстві : монографія / за ред. О. В. Радченка. Харків : Вид-во ХарПІ НАДУ «Магістр», 2017. 116 с.
5. Фурсеев Е. Возможности электронного участия в процессе принятия политических решений. *Политическая сфера*. 2008. № 10. С. 93–101.
6. URL: <https://www.globalinnovationindex.org/gii-2018-report> (дата звернення: 17.03.2020).
7. URL: <https://www.itu.int/net4/ITU-D/idi/2017/index.html> (дата звернення: 17.03.2020).
8. Урядовий портал. Єдиний вебпортал органів виконавчої влади України. URL: <https://www.kmu.gov.ua/news/e-uryaduvannya-klyuch-do-reform-v-ukrayin> (дата звернення: 17.03.2020).
9. Офіційний сайт Міністерства та комітету цифрової трансформації України. URL: <https://thedigital.gov.ua/> (дата звернення: 17.03.2020).
10. Annttiroiko A.V. A Brief Introduction to the Field of E-Government. *Electronic government: concepts, methodologies, tools and applications*. New York : Information Science Reference, 2008. P. 41–75.
11. Die Zukunft Des Offentlichen by Birger P. Priddat, Nico Stehr, Stephan A. Jansen (2007, Book, Illustrated). URL: http://catalog.ebay.com/Die-Zukunft-Des-Offentlichen_ISBN-10_3531152823_ISBN-13_9783_53_11_52820-/64341979?_fcl=1&_pctid=&_tab=2 (дата звернення: 17.03.2020).
12. Global Open Data Index. URL: <http://reports.weforum.org/global-information-technology-report-2016/networked-readiness-index/> (дата звернення: 17.03.2020).
13. Klamo L., Huang W. W., Wang K. L., Le T. Successfully implementing e-government: fundamental issues and a case study in the USA. *Electronic Government, an International Journal*. 2006. № 3 (2). P. 158–173.

References

1. Dziuba, S.V., Zhyliayev, I.B., Polumiienko, S.K., Ruban, I.A., Semenchenko, A.I. (2012). Elektronne uriaduvannya. Oporny konspekt lektsii. A.I. Semenchenko (Ed.). Kyiv [in Ukrainian].
2. Zhenevska deklaratsiia pryntsyypiv «Pobudova informatsiinooho suspilstva – hlobalne zavdannya v novomu tysiacholitti». URL: https://informationsociety.wordpress.com/basics/wsis_outcomes/dp [in Ukrainian].

3. Portal rozvytku IKT ta E-uriaduvannia Ukrainy. URL: <https://eukraine.org.ua/ua/pro-nas> [in Ukrainian].
4. Klimushyn, P.S., Spasibov, D.V. (2017). Mekhanizmy elektronnoho uriaduvannia v informatsiinomu suspilstvi. O.V. Radchenko (Ed.). Kharkiv: Vyd-vo KharRI NADU «Mahistr» [in Ukrainian].
5. Furseev, E. (2008). Vozmozhnosti elektronnoho uchastiya v protsesse prinyatiya politicheskikh resheniy. *Politicheskaya sfera*, 10, 93–101 [in Russian].
6. URL: <https://vzv.globalinnovationindekh.org/gii-2018-report> [in Ukrainian].
7. URL: <https://vzv.itu.int/net4/ITU-D/idi/2017/indekh.html> [in Ukrainian].
8. Uriadovyj portal. Yedynyj veb-portal orhaniv vykonavchoi vlady Ukrainy. URL: <https://vzv.kmu.gov.ua/news/e-uriaduvannia-kliuch-do-reform-v-ukrayin> [in Ukrainian].
9. Ofitsijnyj sajт Ministerstva ta komitetu tsyfrovoi transformatsii Ukrainy. URL: <https://thedigital.gov.ua/> [in Ukrainian].
10. Annttiroiko, A.V. (2008) A Brief Introduction to the Field of E-Government. *Eletstronits government: tsontsepts, methodologies, tools and applitsations*, 41–75. Nev Jork: Information Science Reference.
11. Die Zukunft Des Offentlichen by Birger P. Priddat, Nico Stehr, Stephan A. Jansen (2007, Book, Illustrated). URL: http://catalog.ebay.com/Die-Zukunft-Des-Offentlichen_ISBN-10_3531152823_ISBN-13_9783_53_11_52820-/64341979?_fcls=1&_pcatid=&_tab=2.
12. Global Open Data Indekh Elektronnyj resurs. URL: <http://reports.veforum.org/global-information-technology-report-2016/networked-readiness-indekh/>.
13. Klamo, L., Huang, V.V., Vang, K.L., Le, T. (2006). Successfully implementing e-government: fundamental issues and a case study in the USA. *Electronic Government, an International Journal*, 3(2), 158–173.

Lukin S. Yu.,

*PhD Economics, Associate Professor, «Professional Development Center of Kyiv Region», Kyiv
ORCID 0000-0001-6516-5605*

Implementation of E-Governance in the public space

The article is devoted to the study of public space and the development of e-government. The analysis of implementation of state programs of e-government development is carried out. It is determined that for the creation of an effective public space and the development of e-government, its security remains an important component (governments prevent the dissemination of private information about citizens, protection of their personal data, ease and accessibility of the information society, digital literacy and many other aspects). The mechanism of e-government analysis by such key indicators as: organizational capacity and technical infrastructure is described; information content of official websites; use of electronic participation tools; access to public information in the form of open data; access to administrative services in electronic form; introduction of electronic document management systems. In a public space where e-government is developing at a high level, issues of democratic principles remain key, where people of all ages have access to open data and effective dialogue between the public, government and business, and local government decisions are made. related to the well-being and security of the population must be open and transparent.

Analysis of theoretical scientific sources and current programs shows that there is no single successful program for the development of e-government and e-democracy. Each strategic program or plan must be individual and take into account the specifics of each country or region. For most countries in the world, the development of e-government and e-democracy is one of the national priorities and is seen as a national task. Information and communication technologies play the role of a necessary tool for socio-economic progress, one of the main factors of innovative economic development. E-government and e-democracy allow the most effective and in the shortest possible

time: to increase national competitiveness in highly intelligent spheres of work; to improve the quality of life of citizens; to promote an open democratic society. The research identified a system of mechanisms for the development of e-government in five groups: mechanisms for security in the information space, mechanisms for e-interaction, mechanisms for providing e-services, mechanisms for e-democracy and open government. A detailed classification of e-government mechanisms is defined for each group. A characteristic feature of the given structure of mechanisms is their interconnectedness, which determines a systematic and comprehensive approach to the introduction of e-government mechanisms.

Keywords: public administration; e-government; e-democracy; e-government; information and communication technologies.

Надійшла до редколегії 27.05.2020 р.

